

Número 7.

PORTAVEU DE LA DECENCIA

Any I.

Tots els treballs firmats serán passats per las armas.
No's retornan els originals per bascas que tinguin.

Redacció y Administració,
Carrer de Corró, n.º 164, baixos

La correspondencia al Director.

PREUS DE SUSCRIPCIO

Un trimestre. 1'00 pta.
Número solt. 0'05 »
Número atrassat. 0'15 »

La proclamació d'en Plaja.

N'hi ha per esglayarse del desvergonyiment de certa gent. Els trampejadors de la lley electoral, els qui fa anys venen abusant de la paciència nostra escarnint las eleccions, han dit la suprema paraula: «La proclamació d'en Plaja es ilegal».

En terra que no fos la nostra, si els que diguessin aquestas paraulas fossin els explotadors de las suadas del poble, els vividors desvergonyits, els farsants monopolisadors de las conciencias, els qui deixessin de cobrar á n'els pillets qu'els segueixen pera carregarho als qui'ls acorralan, ja se'n haurían fet la estella.

Aquí ja ho sabém qui son élls; y no obstant, vensuts y tot, en las darreras convulsions de sa agonia, encare aletejan tirant glopadas de verí sobre noms immaculats y probant de fer passar per ilegal la més gran justicia que aquí s'ha executat referent á actes d'aquesta naturalesa.

Aquells esbandiments de tot Granollers al saberse la vergonyosa cayguda, aquella grandiosa manifestació del día del escrutini, ja'ns ho diuhen prou la forsa

de la rahó dels cacichs. Are s'han d'agafar al pataleig, dret que no's nega á ningú per poca solta que sigui. Are amenassan arreu ab processaments á tort y á dret, processaments als secretaris escrutadors, processament al digne magistrat que presidí l'acte, processaments al qui'ls mira de reuil, y al qui ha d'escupir cuan élls passen. Res, cosas que per lo ridícolas ens fan riure, pero que's veuhen obligats á dir pera que'ls quatre ninots que'ls quedan al seu costat, no... *blinquin las mollas.*

Son dolsa.

Frases Cursivas

Dedicat al mestre de La Roca.

Ja tenia rahó aquella vella que may es volia morir per que deya que sempre surten cosas novas...

Aquest día passaba tot passejant per davant del Cinematografo, en el precís moment que'n surtia'l públich, y jo com á badoch que soch, badaba, y badant, badant, m'adono de que un subjecte, ab indignació manifesta estripaba un paper imprés; jo com que á mes de badoch, soch tafané com á bon mosquitaire, tot fent l'orni, el recullo ¡y que veig! *nada menos* que *choca* ab los meus ulls un «Pueblo», que ab la *seba* mala fessomia's delataba que era sevillano, encare que ab *afany*s pretenga demostrar lo contrari.

Jo que, com els ho dit, soch tafaner y m'agrada llegir, ab *fructuó velográfica*, vin-

ga passar noms y lletras y mes noms, fins que vaig encallarme ab un *bunyol* mes fenomenal que la barra de cap barrut de aquells que fem anar en doyna; figurínse que deya aixís: «pisoteando la ley como mujeres históricas», ¿que'ls en sembla de aquesta bestiesa? «¿las mujeres históricas pisotean la ley?...» *Mestre*, ja no sabs lo que dius.

Jo que sí, *alleccionat* per aquest párrafo, sense aturarme davant de petitesas, altre cop avall, fins que ja hi vaig tornar á serhi, el carro no volia tirar mes, total perque en un altre lloch deya qu'en Travé era «el defensor de la Agricultura, de la Industria, del Comercio, de la navegación...» ¡caram! vaig quedar parat; en Travé defensor del comercis... ¡hl si, no 'm queda cap dupte y sinó que's recordi d'aquell pis... en que comerciaba ab... dallonsas, y aquella *tenda* de verdura que si es descuida li *paran* al clatell aquet día de la *seva guillada*, pero ves ab que m'entretinch si encare habia de llegir cosas mes grans; en Travé *liberal* y rumia que rumiarás buscant la lliberalitat fins que vaig dirme, ah, ja m'ho penso, sí, si qu'es lliberal, las provas son els ratos que va passar durant la Festa Major á la «Unión Liberal» de nostra vila, bé pero ¿i que ve aixó? ¿es á dir que tots els que van á la Unió son liberals? dirán vostés, ¿donchs aixís en *Bou* també ho es? ¡y es clar homes de Deu! ¡volan més llibertat que la d'en *Bou*!

Si en ven disset
y en mata dos,
¿els altres quinze
qui'ls haurá mort?

y dexemnos de l'Unió; si en Travé no sigué's lliberal, no hauría marxat el día del escrutini, pero com que ho es, va dir, *feu lo que volguen*, y s'en va enar; y no havia d'esser lliberal si tots els seus *congenereos*

ho son, (¿?) figurintse el sogre d'en Ventu-
reta que á la Roca, per las eleccions, deixa-
ba triar á n'els pagesos «ò á votar á n'en
Travé ó fora de las terras» y no aquet sol
es mostra de lliberalitat, tots ells, si no ho
siguessin no haurían dit á n'els que tenen
vinyas: «vina á votar y entrarás els raims
sense pagar un chavo», si no ho siguessin,
el concejal de la pela «no podría entrar
l'arrós sense pagar», ni en Pep, «l'oli de
coco», ni en Quel «el vi», ni... dessengan-
yintse, si no siguessin liberals «no farían
lo que'ls dona la gana», y com qu'en Tra-
vé els representa jergo! per xó ho es.

Y convenut jo mateix de las veritats
qu'el paper deya... y «mirantme'l ab l'ull
de la rahó qu'es merexia», vareig com-
pendrer el perque d'aquell «lástima de
tiempo y dinero perdido» en la *confecció* y
consegüent *lectura* «de tantas bajezas
bestiales».

Infrascrito.

EUREKA

¿Qui es, qu'afirma que á Espanya
som la gent més encopits,
que tot respira miseria,
que de fam tan sols n'hi ha crits?
¿Com pot ser si sembla Jauja?
¿Qué mes podem desitjar?...
Tenim feina, sobran cuartos;
á cap preu donan el pá,
ab lo vi: ¿cuans n'hi ha que hi regan!
la carn, no se'n sab que fer;
los fabricants, tots trevallen;
guanya molts de rals l'obré,
los notaris tenen feyna,
se fan richs los abogats;
los metjes y apotecaris
son los únichs que rondinan
perque'ls mals son acabats;
los carrers nets com patenas,
las casas encar' molt mes;
los amos ja ni's recordan
de cobrar á fi de mes.
Per tot arreu se fan festas,
sols se sent música y cants;
y los que tocan l'orquesta
ho solen fer tot ballant.
Fins los mestres que semblavan
junquillos, de prims y flachs,
ne semblan urnas replenas
cuan los cacichs hi han votat.
Los telegramas diaris
ja no parlan de res més
sino de la gran gentada
que ve de tot l'Univers.
Los extrangers prenen midas
per privar la emigració,
puig temen que fins las ratas
fassin cap á eixa nació.
Aré'l cultiu del tabaco
deixará de se estancat,
y tothom podrá plantarne
ab complerta llibertat.
Dels consums ¿qui s'en recorda!
contribucions, no'n paguem;
dels de'l Fisch, com cosa estranya
y d'aquell temps ne parlém.
Per fer diputats no's troba
ni cap Badó ni cap Pep,

d'arcaldes tampoch s'en nombran:
van morir, caiguent en Quel.
No's gastan candidaturas
puig no serveixen per res;
ah, sí! qu'are en lloch de llana
las gasta un matalassé.
En fi, s'ha tornat Espanya
lo paradís de vritat;
sembla cuan los primers pares
no habian encar' pecat.
Tothom canta, tothom menja,
va be'l trevall y.... res més;
sino fora que per pega
tot lo dit es al revés.

Xicoira.

CANTARELLAS

A la vora d'el riu, mare,
he sentit cantá á un aucell
las enganias d'un pobre home
qu'esperant s'ha tornat vell.

Vaig veure una papellona
y he pensat ja tindrè carta,
pro ¡redeu! eran recibos
d'aquells que vaig atiparne.

S'han tornat más esperanças
com la flor del atmetller;
aixís cantaba un cacich
quan fugia un que jo sé.

RATAPLAM.

Las xiques d'aquesta vila
han posat mes bons colors,
desde que lo caciquisme
es un mort, d'aquells tan morts.

Com oneja la bandera
del brau poble catalá,
con tremcia d'alegría,
¡atrebits feula arriá!

PSTS.

VOLEYADES

L'éxit satisfatori, per molts conceptes,
ab que ha sigut acullit EL MOSQUIT, fa
que nosaltres emprenguem ab coratge la
tasca que'ns imposarem de desenmasca-
rar hipócritas y malmenadors dels inte-
ressos de tots, sens fer cas de lladruchs
del gos defensor d'aquesta mena de gent.
¡Avant y fora! es nostre lema, fent us
de nostra commiseració envers tots aquets
que usant del dret del *pataleo*, procuran al-
sarse de la mortal caiguda que sufriren á
satisfacció y beneplácit de tothom.

El barri de Sta. Esperansa celebrá ab
molt de lluhiment la seva festa.

Las orquestas «Nova Catalana» d'aquí,
y «Orfeo Cassense» de Cassá de la Selva,
foren las encarregadas de las passadas,
concerts y balls.

També hi havian bastants manubris,
que *amenizaban* la festa.

En diferents indrets de la barriada, one-
jaban bon nombre de banderes ab las
cuatre barras.

Entre el senyor Fontcuberta y varis so-
cis del «Centre Catalá», se suscitá una
disputa, á Palou, el passat diumenje, per
pretendrer dit senyor descarregarse de ser
el causant de no poderse fer la repartició
de premis del Certámen Literari organi-
sat per dita entitat.

Quedá ben demostrat, ab sólits argu-
ments, que si deixá de celebrarse aquesta
festa de cultura, sols y exclusivament es
deu á tan lliberal, demócrata é ilustrat
senyor Fontcuberta.

Moltas personas se'ns han queixat de
la falta de llum (qu'es complerta) que's
nota en el Parch de l'estació, pregantnos
en gran manere, trasmetém sas queixas á
qui correspongui, pera que s'hi posi remey.

En el «Cinematógrafo», el passat dis-
sapte al vespre, hi hagué un escándol en
el que sembla quedá bastant malparada
l'autoritat per son procedir poch comedil.

Seria necessari, que'n comptes de do-
nar fem se dongués llum, puig que als
vehins d'aquesta Vila se'ls deu tractar
com á ciutadans y no com á súbdits.

Acetat de plom.

Picadas

Carat de «Pueblo Caciquil».

Mireus que no's pot agafar ni ab esta-
nallas per *gracios* y per la manera com «fa
broma» y «con sport».

Sobre tot está *sublime* cuan tracta de
«tontos, necios y gente menuda» á n'els
lector de EL MOSQUIT.

Y que be que ho aixafa, ab lo seu «re-
volteo» y ab sas «rachas de imbecilida-
des» que condueixen á una «labor estéril
y contraproducente», y sobre tot, está á
l'altura de las grans *figuras* ab el seu
amaniment de «agudezas y estúpidas pa-
yasadas».

«Miserable misión» la d'aquet «Pueblo»
que «invierte todo su esmero en probar-
nos» las excelencias d'aquest caciquisme
odiós y odiat, sí, sí. Miserable missió,
aquesta es la verdadera paraula.

«¡Lástima de tiempo y dinero perdido
inútilmente!» Sí, llástima.

«Más meritorio y de provecho sería pa-
ra tan grotesco papelucho» que en comp-
tes de «derrochar chistes y simplezas bes-
tiales», coneixés la vergonya y's fes cá-
rrech de que tothom li ha vist las ore-
llas, y que'n comptes de fer de «bufón»
de la gent del trust, entonés el *mea culpa*,

retirantse p'el foro «con sus sandeces», no gastant «pólvora en salva» perquè, com entre'ls honrats velins de la comarca «ni falta la dignidad, ni se ha perdido la ver-güenza». Son inútils ¡oh *graciosísimo* «Pueblo»! los teus *lamentos*, las tevas petulan-cias y sortidas de fogó.

Segons diu «Un Lerruxista» que's firmaba en «La Razón», ab els cacichs reb bon caldo y ab els altres sols llisons.

—¿Donchs hont té la consecuencia, tant mal que'n deya vosté?

—Sols qui'm manté es el meu amo, de l'idea no'n faig res.

El dilluns, lo nostre *simpático* Badó, re-corregué'l *recinto* á tall de *general en plaza* donant instruccions al seu exércit de pun-xa sarrias.

Es diu que'ls doná el sant y senya de que al passar en....

No t'emboliques Gutiérrez que't farán «malbien».

Desitjaríam saber lo que hi ha de cert de tot aixó que's corre per la vila, sobres aquest *entrebanch*, ab recibo de sis mil pesetas, que son l'*obstacle* principal de no poder donar l'*absoluta*, al figurat adminis-trador de consums.

¿Podria en Sinia fernos en cinch céntims per *remetredo* al mateix preu, á nostres lectors?

* * *

També fora molt convenient, per desfer *entueritos*, que dit senyor ens *detallés* lo que hi ha de cert de tot aixó que's diu y digué l'interesat, jutje municipal de Ripoll, sobres un... *trobo de falta* d'una car-tera que contenia certa quantitat, la vèreta del càrrech y diferents documents.

Si creu que'n la fonda de'n Badó poden donar més detalls, anirém allí, per que'ns agrada desfer malevolensas.

—No vull ser ja mes alcalde.

—Jo tampoch mes diputat.

—No vull passar mes disgustos.

—Jo preveix un daltabaix.

—Donchs jo que faig de la bara, valtres m'heu ben enredat.

—Mira, bes, pregunt'ho á n'en Sinia que'll es l'esca del pecat.

En las *conversas* de Palou, varem sentir á dir entre'ls pagesos que á n'en *Quen* en el fort de las *empentas* li saltaban las vi-drieras.

¿Seria potser per que no voldrían sentir tants *prodigis* d'elocuencia equilibrista, que com argument usaba dit senyor?

Segons «El pueblo *sevillano*» si en Tra-vé hagués sortit diputat hauria fet «obra de progreso, obra de comercio, obra de re-generación» y no sé quin reguitzell de *obras* més.

Aquest Travé sempre's busca ensope-

gadas. Si ell es diputat, hauria tingut una sublevació general de rajolers.

Vamos señor Roca y Roca, no toqui aixís la campana, no es ab aquet só qu'el poble republicá s'entabana.

El Sr. Sebastiá l'oncuberta firma'ls re-cibos de l'Unió Lliberal ab lletra molt po-lida.

Havém vist la seva firma en altres llocs y verdaderament hi ha tanta diferencia com d'un mosquit á un soldat borratxo.

¿Es que hi ha días que fá mala lletra, ó es que presúm ab lletra d'altre?

Segons veus, el cierto Pez del nostre anunci, *con ó sin referencias* de Castellter-sol y La Roca, fa *alardes*, dihent que la tri-nitat caciquil respira desde que'll fa sa *brillant* defensa ab sas «bajezas bestiales» desde las columnas del «Pueblo» que «fa broma» y «Con esport».

Diu que no surtiat «La Veu del Vallés» y tenint que plegar «La Razón» per fal-tarhi el seu *talent*, se las haurá ab EL MOSQUIT, ens *apretará*, y contestantli nosal-tres, sabrá ab que omplir el tal «Pueblo», y d'aquesta manera, *defensará* devant dels seus amos el jornal de burot que li do-nan.

Nosaltres debém advertirli, que consi-derém «tiempo perdido» pendrel en serio, y per xó tenim fet proposit de *dejarlo anar* encare que'ns digui cul d'olla y demés *argumentacions* de las sevas per l'istil.

Sembla, segons noticias, que'l sogre no tindrà de *procurar* més per la integritat dels macarrons d'en Ventureta, per quant, lo seu pare, l'hi ha donat un empleo d'*im-portancia* á Sant Roch.

Sembla que's un ascens en sa carrera, donchs que, de jutje municipal á burot, encare que sembli lo contrari, es donar un gran pas endevant, *cuando menos*, per assegurar-se'ls macarrons.

¿No'ls ho sembla?

Senyor mestre, senyor mestre, qu'après ab vosté el noy meu, no'm vingueu are ab romansus, tinch el «Pueblo» que'm distreu.

Próximament, publicarém una denun-cia d'aquellas que pican ab tot el salerc. Comensem á preparar el terreno per que després no vinga de nou.

¿Entesos, eh? donchs entesos.

A Barcelona han sigut denunciats els valents periódichs nacionalistas «Cucut» y «La Tralla». L'un per ofensas á l'*inte-gridad*, segons sembla; l'altre, per ofen-sas al *pudor*... y no se que mes.

Ab tot y aquestas denuncias, no han *sido habidos* els autors de las bombas.

¡Ah! Ni'l gobernador civil de la *provin-cia*, que se sápigá, ha fet dimissió del seu càrrech, per solemnisar las sevas grans... *victorias* en el desempeñyo del seu *come-tido*.

L'altre día, un cego cantaba el següent cantar que's refereix á la política local:

Aquí hi ha una enredamenta.

¿Qui la desenredamentará?

Qui la desenredamenteixi

bon desenredamentador será.

L'altre día en Quel s'en va veurer un bull en l'estació de las Franquesas.

Estaba ell allí al arribar el tren, y bai-xaren dos amichs nostres de Barcelona y com que tenen coneixensa ab ell, el veje-ren y li parlaren de las eleccions d'aquí. Al enterarse dits senyors, per boca d'en Quel, qu'en Plaja había guanyat, comen-saren á dirli que d'aquestas resultas á Granollers s'había acabat ab aquesta ras-sa de cacichs, ab aquesta gent vividora; que á Granollers se respiraria aire pur y que hi hauria administració verdadera, y en sí, un grapat mes de cosas, las cuales feren tornar al pobre Quel, de trenta mil colors.

Al arrencar el tren, nostres amichs di-gueren ab veu alta: Quel, felicitat, ha triomfat la rahó. ¡Abaix el caciquismel ¡Visca en Plaja! ¡¡Visca en Plaja!! fins que en Quel, devant del paper ridicul que re-presentaba no va tenir mes remey que dir també: sí, ¡visca en Plaja!

No se si sería expontáneo aquest crit de'n Quel, pro si que se, que de resultas d'aixó, no está per més brochs, y no vol tornar á ser més alcalde.

Es lo que dihen que diu. No m'enbo-lico ab aquets reconsagrats, encare un altre día tindria que cridar ¡abaix jo, que també soch cacich! y francament, ¡m'ho sembla! fora fer una plancha, y baja, ja n'estich tip de ferne.

Oli de coco.

EL MOSQUIT al Jutjat

Ahr á las once tingué lloch al Jutjat municipal, l'intent del judici de conciliació ab el nostre director, en virtud de la demanda presentada per D. Sebastiá Fontcuberta, qui's creu aludit per un suelto publicat números endarrera en la secció de correspondencia.

No's pogué fer la conciliació.

AVIS

Tots los que's vulgan suscriurers á EL MOSQUIT poden passar per casa de D. Joan Serras y Trullás, Carrer de Santa Esperansa, 7 qui també está encarregat de la venda L'Administrador.

Imp. de E. Garrell.—Granollers.

* * *

SECCIO D'ANUNCIS

¡NETEDAT! ¡HIGIENE!

Exposició permanent d'escombraries
en varis carrers de la Vila.

Nutrida y abundant en els carrerons de sota Sant Roch y devant de la capella de Santa Esperança, corredossos de ca'n Pedrals y altres.

No confonders ni equivocarse l'oló els guiará.

Pérdua ✱

S'ha perdut

LA VERGONYA

EN LAS ALTAS ESFERAS

'S donará... una bona gratificació al qui la presenti á D.º Moralitat

GRAN SALÓ BIBLIOTECA

= DE LA =

“HERMANDAD ✱

✱ **UNIÓN LIBERAL”**

Se donan conferencias en días de festas y vigiliás, del ARTE y MANERA de jugarse'ls cuartos. Academia práctica d'ensenyansa de'l joch del BURRO.—Especialitat en el joch del CATXO.

Única en su clase.

Si no hi ha llibertat hi ha vicis.

AVÍS ✱

HI HA UN PRESIDENT

— DE —

SOCIETAT LLIBERAL (II)

á proba de bombo y platillos. Disponible pera tot lo que convinga en profit d'els cacichs.

Especialitat única, en pagar café y cigarro als Xays que's deixin portar en remat á votar.

Si no hi ha vergonya tampoch hi ha decencia.

Lema: *Afartam y digam matuter.*

ESCAMOTEIX DE PAPELETAS ELECTORAIS

P'EL PROCEDIMENT DEL

✱ **CAMBIAZO** ✱

¡Gran netedat!

¡Gran barra!

Informe: En Mata-l'ase.

Prestidigitador manso y sense dits.

Gran Saló de Limpiaabotas

“**EL PUEBLO CACIQUIL**”

á cárrech de *Cierto Pez*, MAESTRO en el arte d'enllustrar á la perfección als cacichs, á cambi d'un empleyo ó retribución adecuada á sus méritos y á sa inconsecuencia.

Especialitat de la marca que te per lema:

FER DE JUDAS Á LAS CAUSAS NOBLES Y DE JUSTICIA.

Sols s'enllustra ab **BETUN** del trust caci-comercial.

Pera mes informes dirigirse á Castelltersol y á La Roca.